

PONTIFICIA COMMISSIO CENTRALIS
PRAEPARATORIA CONCILII
VATICANI II.-

SESSIO DIEI : 22 IANUARI 1962.

SCHEMA CONSTITUTIONIS

DE DEPOSITO FIDEI PURE CUSTODIENDO

Propositum a Commissione Theologica.

CAPITA IV et V.

DE REVELATIONE ET DE PROGRESSU DOCTRINAE.

PLACET IUXTA MODUM.- Opportunum videtur quaedam ad Caput IV
De Revelatione et Fide a Commissione
Theologica propositum subiicere.-

In Capite III doctrina in Prima Synodo Vaticana de-
clarata referitur et opportunis adiunctis cir-
ca materiam de Revelatione et Fide propositis.

Scopus princeps huius capituli obiectivitatem divinae
Revelationis et publicae, quo melius moderna tendentia qua
subiectivitas Revelationis propugnatur ut aliquid internum
religiosae conscientiae uniuscuiusque, vindicandam videtur.
Hanc super rem nobis dicendum est doctrinam esse clarius
et positive proponendam, siquidem in textu tantummodo de-
ductione vel ex condemnatione oppositi erroris (cfr. n^o
17-18) patere videtur. Eodem fere modo, dicendum videtur,
propter huius capituli IV scopum, desiderandam esse quan-
dam pluriorem expositionem doctrinae a SS. PP. Pio IX
(Enc. "Singulari Nos affecerant gaudio", 25-VI-1834,
Denz. 1617) et a Concilio Vaticano I (Const. Dogm. de
Fide Catholica, cap. III, de Fidei Obiecto et cap. IV,
de vero scientiae et naturalis et revelatae profectu,
Denz. 1792. 1800; C.I.C., c. 1322, & 1). Circa Ecclesiae

infallibile Magisterium tanquam proximam Fidei normam fidelibus propositam, nempe uti "medium proximum" universale et perpetuum cognoscendi, citra moris periculum, omnes veritates in divina Revelatione contentas". Non agitur sane quidem de Fidei norma remota, quae "est ipsum Verbum Dei scripto vel ore traditum", sed de norma proxima quae quidem est infallibilis Ecclesiae magisterii auctoritas; quae autem norma conditio est sine qua non ad actum fidei audientium, iuxta Pauli verbum dicentis: "fides ex auditu" (Rom. 10, 17), propterea quod magisterium Ecclesiae infallibili auctoritate fidelibus veritates in Revelatione contentas proponit tanquam "columna ac firmamentum veritatis" (I Tim. III, 15). Huius rei gratia Sanctorum Patrum palata fulgura meminisse videtur:

Sanctus Irenaeus nempe (Haer. IV, 39, 7) "Qui sunt extra Ecclesiam, sunt extra veritatem".

Sanctus Cyprianus (de Unit. Eccle. 6): "Habere non potest Deum patrem, qui Ecclesiam non habet matrem".

Optime denique Sanctus Augustinus (contra Epis. , cap. 5; ML 176): "Ego vero evangelio non crederem nisi me catholicae Ecclesiae commoveret auctoritas".

Si hac in re sistere videmur ratio est quia subjectivismi et relativismi erroris circa Revelationem in Cap. IV de Rev. et Fide impugnatas, labefactari et dissolvi consideramur eatenus quatenus momentum est praesentia infallibilis Ecclesiae magisterii apte manifestetur. Nunc vero, debita reverentia, quadam circa formam cap. IV proponenda. Quod quidem ad latinum pertingit, non semper idearum manifestatio facilis et liquida videtur, quapropter nonnullis proponimus.

Ad particulare quod attinet, in pagella 6 n° 18 (in margine n° 20) dicitur "ad substantiam", cum agatur de iis quae

ad revelationem pertinent, ad manifestandum id quod maioris momenti est et fundamentale circa revelationem.

Iam vero in hoc loco potius de vita Domini Nostri Iesu Christi historicis factis peragitur, de factis nempe quae etsi ad revelationem pertinent non tamen sunt ea quae maioris momenti vel fundamentalis in revelatione continentur.

Modus autem loquendi de "substantia revelationis", theologico more, potius adhibetur ad significandum id quod in thesauro revelationis progressu et evolutione doctrinae inmutabile permanet; hac de causa talis terminorum abusus equivocis locum dare videtur.

Pariter, in pagella 8, n^o marginali 5, dicitur:....
."gratia fidei de more non prodiit se aperte in mente, sed manet quodammodo velata in ea"

Actus attamen fidei natura sua obscurus est quia est actus circa veritatem non evidenter perfectam a Deo autem testatam sicut a Vat. I definitum est (Denz. 1796-1816).

Iam vero verba "de more" idea sonant ac "frequenter" vel "generatim" quod quidem non constare videtur cum iis de quibus in paragrapho tradantur. Hoc propter "de more" supprimendum proponimus.

A l a p h r i d u s   S i l v a   S a n t i a g o .

Archiepiscopus   Ssmae. Conceptionis.